

LESY ČESKÉ REPUBLIKY, S.P., LS Rumburk
Sukova 785, Rumburk 408 01, tel. +420956241111, ls241@lesycr.cz, ID DS: e8jcfsn

Magistrát města Děčín
Doručeno: 31.03.2025 21:50:59
Č.j.: MDC/48533/2025/34/
Lístů: 0 Příloh: 1

**Krajský úřad Ústeckého kraje,
Odbor životního prostředí a zemědělství,
Velká Hradební 3118/48,
400 01 Ústí nad Labem**

prostřednictvím
**Magistrát města Děčín,
Odbor životního prostředí,
Simona Kottková,
Mírové náměstí 1175/5,
405 38 Děčín
ID datové schránky: x9hbpfn**

VÁŠ DOPIS ZN.	ČÍSLO JEDNACÍ LCR241/000720/2025	SPISOVÁ ZNAČKA	DATUM 31.03.2025
VYŘIZUJE Ing. Drozd Jan	TELEFON 956 241 101	GSM	FAX
			E-MAIL Jan.Drozd@lesycr.cz

Věc: Odvolání proti rozhodnutí č.j.: MDC/38947/2024/34/SKo, sp. zn. MDC/917/2024, ze dne 25. 03. 2025

Lesy České republiky, s. p., IČO: 421 96 451, se sídlem Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové (dále také „LČR“), obdržely rozhodnutí č.j.: MDC/38947/2025/34/SKo, sp. zn. MDC/917/2024 ze dne 25.3.2025.

Tímto podáváme

odvolání proti rozhodnutí č.j.: MDC/38947/2024/34/SKo, sp.zn. MDC/917/2024 ze dne 25.3.2025 (dále také jako „rozhodnutí“), jež napadáme v celém rozsahu s ohledem na jeho nezákonnost (rozpor s právními předpisy), a to z níže uvedených důvodů.

1. Výroková část deklaruje místní příslušnost orgánu státní správy na základě „§ 66 odst. 1 zákona číslo 128/2000 Sb., o obcích...“, což je zjevná chyba. Dané ustanovení totiž neupravuje otázku místní příslušnosti. Ve výrokové části naopak absentuje odkaz na správné ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také správní řád), které upravuje otázku místní příslušnosti. Stejně tak chybí odkaz na ustanovení o rozhodnutí ve společném řízení (písemnost MDC/12025/2024 ze dne 21.10.2024). Výrok rozhodnutí je tak zpracován v rozporu s § 68 odst. 2 správního řádu.

2. Výroková část, označená jako „I.“, obsahuje výrok o změně honitby s názvem Česká Kamenice s tím, že nově bude mít honitba Česká Kamenice výměru 767,84 ha. Další podstatné okolnosti změny chybí (např. účinnost změny honitby, výčet pozemků, jejichž výměry byly odečteny z výměry pozemků, zahrnutých v roce 2003 do honitby Česká Kamenice – k tomu v odůvodnění chybí, např. způsob jejího zjištění, protože ne všechny současné honební pozemky musely být v roce 2002 zohledněny při uvedení honitby do souladu se zákonem a další). Výrok rozhodnutí je tak zpracován v rozporu s § 68 odst. 2 správního řádu. Odůvodnění tohoto výroku pak trpí vadou nepřezkoumatelnosti, jelikož neobsahuje důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (zejména z hlediska hodnocení naplnění materiálních zákonných požadavků na změnu honitby). Tento stav je tak v přímém rozporu se zněním § 68 odst. 3 správního řádu.

3. Výroková část, označená jako „II.“, obsahuje výrok, že orgán státní správy „Uznává podle ust. § 29 odst. 1 a odst. 3 zákona o myslivosti společensvé honitbu „Česká Kamenice – Kunratice“ o celkové výměře 798,10 ha (z toho o výměře souvislých honebních pozemků 627,239 ha). Z celkové výměry nově stávající honitby „Česká Kamenice – Kunratice“ je 654,312 ha ve vlastnictví členů honebního společenstva. Držitelem honitby je Honební společenstvo Česká Kamenice – Kunratice, IČO: 22158553, se sídlem 5. května 231, 407 21 Česká Kamenice.“ K tomu, jakož i k dalšímu znění výrokové části II., uvádíme, že

- odkaz na „§ 29 odst. 1 a odst. 3 zákona o myslivosti“ je ve vztahu k uznání honitby chybný (odkazované ustanovení řeší zejm. otázky příslušnosti orgánů státní správy, a to i v případě, že se pozemky navrhované honitby nachází v obvodech více než 1 orgánu státní správy). Věcná stránka uznávání honiteb je řešena v části čtvrté a její hlavě I a nikoliv v hlavě III zákona o myslivosti.
- tvrzení „o celkové výměře 798,10 ha (z toho o výměře souvislých honebních pozemků 627,239 ha)“ považujeme za zmatečné. Honitba musí být tvořena výhradně souvislými honebními pozemky, jak je evidentní z § 2 písm. i) a § 17 odst. 2 a 5 zákona o myslivosti. Je tak vyloučeno, aby část honitby tvořily také nesouvislé honební pozemky, což z výroku při jeho formulaci vyplývá.
- údaj o výměře pozemků v držení členů honebního společenstva je ve výroku nadbytečný (zákonu nevyžadují jeho uvedení).
- seznam účastníků řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu je nelogicky umístěn za úvod výrokové části II.
- držitel honitby, uvedený ve výrokové části II., pravděpodobně není zaevidován v rejstříku honebních společenstev (§ 28 odst. 1 zákona o myslivosti, § 5a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů). K tomuto podezření nás vede stav rejstříku na stránkách www.uhul.cz a také na stránkách orgánu státní správy. Tento stav je v rozporu s odůvodněním rozhodnutí (držitel měl být podle tvrzení orgánu státní správy zaevidován dne 15.10.2024)

- výroková část II. obsahuje výčet „vlastních honebních pozemků nebo jejich části žadatele“. Pokud odhlédneme od krkolomné konstrukce textu, je uvedení těchto pozemků nadbytečné (§ 29 odst. 3 zákona o myslivosti).
- v případě seznamu přiřčených pozemků (str. 4. – 17. rozhodnutí) chybí důvody přiřčení, které vyžaduje § 29 odst. 3 zákona o myslivosti, a nelze je dohledat ani v odůvodnění. Tento stav je také v přímém rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.
- výroková část II. v úseku, kde jsou uvedeny min. a norm. stavy srnčí zvěře, neobsahuje odpovídající právní ustanovení, podle něhož je rozhodováno. Výrok rozhodnutí je tak zpracován v rozporu s § 68 odst. 2 správního řádu.
- stanovené min. a norm. stavy srnčí zvěře jsou navíc rozdílné od těch, které byly navrženy držitelem a také námi získány při nahlédnutí do spisu. V odůvodnění rozhodnutí pro to chybí důvody. Stejně tak chybí úvahy orgánu státní správy při hodnocení použitých podkladů (např. správnost odvození jakostní třídy na základě kritérií pro posouzení lesního celku a polní části podle vyhl. č. 491/2002 Sb.). Chybí i důvod, proč nejsou stavy stanoveny na celou plochu kultur (zemědělská půda, lesní půda, ostatní plocha). Tento stav je také v přímém rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.

4. Odůvodnění rozhodnutí informuje o našem dopisu, doručeném 18.11.2024, v němž jsme (mimo jiné) vyjádřili pochybnost nad naplněním podmínek pro uplatnění změny honitby podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti (*Nesouhlasíme s věcnou podstatou řízení, a to z následujících důvodů: Z ust. § 31 odst. 1 věty první zákona o myslivosti („Vyžadují-li to zásady řádného mysliveckého hospodaření, může orgán státní správy myslivosti povolit změnu honitby vyrovnáváním hranic nebo výměnou honebních pozemků (dále jen „změna honitby“) je zřejmé zavedení pojmu „změna honitby“, jako tzv. legislativní zkratky (nyní Čl. 44 odst. 1 až 3 Legislativních pravidel vlády). Zákonodárce tak v předmětném ustanovení jasně vymezil význam legislativní zkratky, kterou následně užívá v ust. § 31 odst. 2, 3, 4 a 6 zákona o myslivosti. Je tak zřejmé, že změna honitby podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti není založena jen a jen na změně vlastnického práva, ale musí reflektovat i jiná hlediska (účelem je naplnění zásad mysliveckého hospodaření a s tím související vyrovnání hranic, resp. výměna honebních pozemků). Rozhodně toto ustanovení neslouží ke vzniku nových honiteb za využití pozemků, které jsou součástí existujících honiteb. Rovněž vyjadřujeme důvodnou pochybnost o splnění základní podmínky pro změnu honitby podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti, protože ke změně vlastnického práva zřejmě docházelo v případě majetků obcí ex lege (zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů) před rozhodným datem, kterým je, v případě honiteb uznaných podle předchozí právní úpravy a zachovaných na základě § 69 zákona o myslivosti, 1. červenec 2002 (např. rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 57 A 90/2016-76 ze dne 27.9.2017, resp. rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 30A 7/2016-107 ze dne 24.1.2018). Orgán státní správy se však dosud nevypořádal se vznesenými námitkami nebo vypořádání neuvedl v odůvodnění rozhodnutí. Lakonické oznámení orgánu státní správy (K dané námitce OSSM uvádí, že žadatel doložil všechny náležitosti splňující § 31 odst. 4 zákona o myslivosti) je naprosto nedostatečné a nepřezkoumatelné. Tento stav je také v přímém rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.*

5. Z výrokových částí, odůvodnění a příloh rozhodnutí plyne, že značná část hranice honitby je vedena po rozhraní zemědělských a lesních pozemků. Tento stav je v kolizi s § 17 odst. 6 (*Při tvorbě honiteb se musí přihlížet k jejich tvaru. Nelze vytvořit ani uznat honitbu, která má tvar úzkého pozemkového pruhu v nejširším místě širokém jen 500 m, i když by dosahovala stanovené minimální výměry. Toto ustanovení se netýká okrajových částí honitby (výběžků). Stejně je nutno bránit vzniku hranice honitby, kterou by tvořilo rozhraní zemědělských a lesních pozemků. Za tím účelem se při tvorbě honiteb provádí vyrovnání hranic honiteb výměnou honebních pozemků nebo jejich přičleněním.*). Podle našeho názoru toto ustanovení přímo zakazuje takovou honitbu vytvořit a uznat, a to především z kontextu vět „Nelze vytvořit ani uznat honitbu, která má tvar úzkého pozemkového pruhu v nejširším místě širokém jen 500 m, i když by dosahovala stanovené minimální výměry.“ a Stejně je nutno bránit vzniku hranice honitby, kterou by tvořilo rozhraní zemědělských a lesních pozemků (tato věta podle nás odkazuje na konkrétní „obdobný způsob řešení“ v případě honitby s tvarem úzkého pozemkového pruhu). Změnou honitby by také došlo k odtržení veškerých pastevních ploch jižní poloviny honitby Česká Kamenice od lesního komplexu, což výrazným způsobem velmi negativně ovlivňuje chov především kamzičí zvěře, ale také ostatní spárkaté zvěře. Je také závažné, že nebyla ze strany žadatelů o hypotetický vznik nové honitby (ani orgánu státní správy) projevna snaha o nastavení hranic honitby alespoň ku částečnému prospěchu zdárného chovu zvěře, např. pokusem o směnu části zemědělských pozemků s pozemky lesními. Tento náš názor odpovídá i názoru Ústavního soudu, který je uveden v bodě 99. Nálezu č. 49/2007 Sb. (*V duchu obecných závěrů, které Ústavní soud vyslovil, je rovněž třeba zdůraznit, že stanovení základních prostorových a kvalitativních parametrů honitby je motivováno potřebami zvěře tak, aby honitba představovala v konkrétní situaci nejlepší ekosystém s co možná nejrozmanitějšími životními podmínkami.*)

6. Zásadně nesouhlasíme s názorem orgánu státní správy: „*Citované ustanovení § 31 odst. 4 zákona o myslivosti hovoří o tom, že OSSM změnu honitby vyplývající ze změn vlastnictví honebních pozemků, o kterou požádá vlastník honebních pozemků, provede. Dle názoru zdejšího OSSM je potřeba tomu rozumět tak, že navrženou změnu honitby OSSM provést musí a nemá prostor pro správné uvážení, zda žádosti vyhovějí či nikoliv.*“ Daný názor je nepřesný a vzbuzuje dojem, že změna honitby se v případě změny vlastnictví povoluje bez ohledu na cokoli jiného. Jedním z důležitých předpokladů pro změnu honitby je také naplnění obecných zásad tvorby honiteb (§ 17 zákona o myslivosti), jak uvedl Krajský soud v Českých Budějovicích v rozsudku č.j. 61/2022-34 ze dne 22.8.2023. To považujeme ve světle bodu 5. našeho odvolání za neopomenutelné.

Jsme přesvědčeni, že výše specifikované nedostatky znamenají také porušení základních zásad činnosti správních orgánů, zejm. § 2 odst. 1, 3, 4 správního řádu, což považujeme za nepřipustné. Odvolacímu orgánu navrhujeme uplatnění postupu podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, a to za účelem odstranění (či alespoň zmírnění důsledků) pochybení prvoinstančního správního orgánu.

S pozdravem

Ing. Jan Drozd
lesní správce LS Rumburk

Ing. Jan Drozd

Digitální podpis:
31.03.2025 21:43:39